

Amb la creació de la Secció d'Estudi, que aplega en ella els que en el nostre clos més s'interessen per les ciències i llurs problemes, s'activen les excursions d'un caire més instructiu. Es fan més excavacions a Céllecs, que de moment no han donat resultat notable; potser la troballa més interessant ha estat la d'una de les pedres que en aquella època empraven per a moldre el gra. Qui sap si el dia que hom emprengui els treballs definitius, es trobarà alguna arma o instrument que permeti fixar la seva antiguitat, per bé que, com ja hem dit, hom pot assegurar que es tracta d'unes restes ibèriques.

Més afortunats hem estat en les excavacions a la font de Can Collet, terme municipal de Llinàs, parròquia d'El Coll, on ens fou indicada, pel senyor Tomàs Balvey, de Cardedeu, l'aparició d'innombrables fragments de ceràmica romana. Davant la seva abundància decidírem treballar-hi activament, i tinguérem el bon encert de trobar-hi una magnífica àmfora, amb les seves parts íntegres, però fragmentada per la pressió del terreny i les arrels dels vegetals propers. El soci ceramista Antoni Cumella la reconstruí, deixant-la en l'estat que hom veu en la fotografia adjunta. Sense aquesta àmfora, han estat molts els trossos esparsos que s'han trobat, junt amb altres peces d'obra cuita, com teules, atuells domèstics, pesos de teler de dues menes, marques que posaven en els finals d'àmfora, fragments de sigilata, rajoles de construcció i un basament de columna de terra cuita, ja trencat. Tot això inclina a creure que en el lloc citat hi havia un obrador d'àmfores, principalment, i altres atuells i peces, com ho corrobora la troballa d'un fonament d'obra amb senyals de cocció del centre a la perifèria, restes segurament d'un dels forns que servien per a coure la ceràmica.

Ultra aquests treballs, hem explorat una cova, que no creiem catalogada, situada en els cingles de Gallifa, i hi hem recollit mostres de ceràmica neolítica. En moment oportú organitzarem una metòdica excavació per a precisar la seva importància científica.

En l'actualitat tenim també en curs de tràmit una instància, feta per mitjà de la Casa del Vallès, sol·licitant que es declari monument artístic la casa del carrer de Sant Roc de nostra ciutat on morí el Condestable En Pere de Portugal, el 28 de juny de 1466. També hem demanat a la Generalitat la seva protecció per als monuments megalítics de la nostra terra, que sovint mans incultes o ignorants destrueixen, com ha passat amb el crownlec de Pedra-Arca (Villalba-Sasserra), i com passarà, probablement, si hom no ho evita abans, amb el menhir de Parets, per esmentar dos exemples d'aprop de casa nostra. Hom ha de suprimir el perill que subsisteix de que desapareguin aquestes restes de primitives civilitzacions; i cal fer-ho totseguit, car amb la intensificació de l'agricultura a Catalunya, aquestes pedres, sovint escampades entre els conreus, són una nosa per les labors del camp, i alguns pagesos